

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 800: Tạo Nghiệp, Chính Là Nghiệp Chương

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 068)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tạo nghiệp, chính là nghiệp chương.】

“Tạo” là tạo tác, thân - ngữ - ý đều tạo tác; thân là động tác, ngữ là ngôn ngữ, ý là ý niệm. Một niệm thiện, một niệm ác, tuy chưa biến thành hành vi của thân và ngữ, nhưng quý vị đã khởi tâm động niệm, mà khởi tâm động niệm thì đã tạo nghiệp rồi.

Trong chốn Phật môn, giới luật của Đại thừa và Tiểu thừa kết tội không giống nhau.

Giới luật Tiểu thừa kết tội hoàn toàn là nói trên sự tướng, giống như pháp luật thế gian của chúng ta vậy, phải đưa ra được bằng chứng, không có bằng chứng thì không thể kết tội được.

Giới luật Đại thừa thì không như thế, giới luật Đại thừa hễ khởi tâm động niệm là đã kết tội ngay tại chỗ đó rồi. Sở dĩ nói giới Tiểu thừa là “luận sự bất luận tâm” (luận sự không luận tâm), ví dụ: ta hận người này, muốn giết họ, nhưng dẫu là động cũng chưa động đến họ một cái, như vậy là không phạm giới sát; Tiểu thừa không phạm giới sát.

Nhưng trong Phật pháp Đại thừa thì không được rồi, khởi tâm động niệm muốn giết họ, thì quý vị đã phạm giới sát; [dẫu nói] ta chưa có giết người đó, nhưng quý vị đã động niệm rồi. Cho nên giới Đại thừa rất khó trì, giới Tiểu thừa thì dễ trì; Tiểu thừa là luận sự không luận tâm, còn Đại thừa là luận tâm không luận sự.

Trong Phật pháp Đại thừa, [ví như] ta hận người kia, muốn giết người kia, nhưng lại giết nhầm người khác; đối với người bị giết nhầm đó, ta không hề khởi tâm động niệm [muốn giết], thì nơi người đó không kết thành tội; quý vị không khởi tâm động niệm, thì đối với người đó không có tội [sát]. Thế nhưng,

đối với người mà quý vị khởi tâm động niệm muốn giết kia, dẫu chưa giết họ, thì nơi người kia quý vị đã bị kết tội rồi (*).

Tinh thần của giới luật Đại thừa và Tiểu thừa không giống nhau, nên giới Đại thừa rất khó trì, do “luận tâm bất luận sự”, kết tội ngay trên chỗ khởi tâm động niệm. Cho nên, hễ khởi tâm động niệm chính là đang tạo nghiệp.

Nghiệp, đó chính là chương ngại. Chương ngại điều gì? Chương ngại trí huệ, chương ngại tâm thanh tịnh, chương ngại Giới - Định - Huệ, cho nên mới gọi là “Nghiệp Chương”.

Chú thích:

(*): Đoạn lời giảng này của Lão Hòa thượng là đang phân tích nghiêm ngặt trên phương diện Giới luật Đại thừa “luận tâm bất luận sự”. Do người vung dao không hề khởi niệm muốn giết người bị nhằm, nên không hội đủ điều kiện để kết thành tội phá giới “Cố sát”. Tuy nhiên, không phạm giới không có nghĩa là thoát khỏi Nhân Quả. Hành động vô ý làm chết người (ngộ sát) vẫn gieo xuống nghiệp nhân cực kỳ nặng nề, quả báo đời sau vẫn phải hoàn trả nợ mạng. Kính mong độc giả thấu rõ lý này để giữ gìn tâm từ bi, không khởi ác niệm.